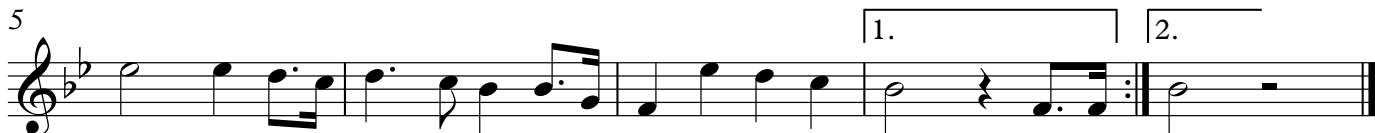

Cinto Solanellas i Solé, Montagut i Oix

1. Ai, a - déu, ca - ra bo - ni - ca, quin co - lor de ro - sa tens. La qu(e) en
nets de la mun - ta - nya, si no ho feu ja ho fa - ré jo, de po -
dri i u - na fa - dri - na, tots són d'un ma - teix temps, ell la'n

té co - lor de ro - sa no li man - quen pre - ten - dents. 2. Fa - dri -
sar la mà a la plo - ma per dic - tar - ne u - na can - çó. 3. D'un fa -
tro - bà to - ta so - la el ma - tí de Sant Ma - teu.

Ell la'n trobà que plorava i derramava llàgrimes de sentiment:

-Què en plores, cara bonica, que en plores tan amargament?

-Ai, del pare i de la mare, que no volen que ens casem.

-No en ploris, cara bonica, que aviat nos casarem.

Anirem a Barcelona, on ningú no hi coneixem;

tu en faràs de minyona, jo en seré mosso de peu.

Dels diners de la soldada gran botiga en pararem

de pinyons i d'avellanes, també d'arròs i fideus.

Dels diners de les ganàncies una casa en comprarem;

una casa amb set finestres, de balcons ja n'hi farem.

En farem una balconada i a la cara el sol ixent,

per prendre la soleiada tots los dies de l'hivern.